

[Frøklær.]

mænd ser paa Tingene, om de ser lyst paa dem eller mærkt. Hvis f. Eks. Vurderingsmændene skulde ansætte Jorden nu eller i den nærmeste Fremtid, saa vilde der vist blive meget delte Meninger om, hvad den var værd. Var det saa ikke meget bedre, at der kom til at staa i Lovforslaget, at den paagældende faar Jorden overdraget til den Værdi, den staaar Staten i? Vi Konservative mener, at det er den rigtige Maade at overdrage Jorden paa til de paagældende, den Værdi, som Jorden har for Staten. Da Staten kan købe saa billigt som nogen, kan Staten sikkert ogsaa købe Jorden til Grundskyldsansættelsen.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte ved Behandlingen i Folketinget, at ingen Sinde har Ligheden mellem Jordværdien og Købesummen været større, end den er i Øjeblikket. Ja, det er sikkert rigtigt, der er vist og vil blive en nøje Overensstemmelse mellem Jordværdien og Købesummen, og naar det er Tilfældet, hvorfor kan man saa ikke lade den paagældende unge Mand overtage Jorden til det, den staaar Staten i? Saa bliver vi fri for disse periodiske Omvurderinger, og vi bliver fri for det, som Venstre har foreslaaet, disse Forskelsprioriteter. Og Vurderingsraadene vilde sikkert drage et Lettelsens Suk, for der er ikke saa lidt Forskel paa at vurdere Jord til Skat og at vurdere Jord til Forrentning. Hvis den højtærede Landbrugsminister kunde gaa ind herpaa — men det tør jeg vel ikke haabe, at han vil — kunde jeg tænke mig, at vi kunde gaa med til Lovforslaget. Den højtærede Minister har allerede foretaget et Skridt i den Retning, idet han har ændret Reglerne om Grundskyldsansættelsen, som de var i Henhold til 4. Oktober-Loven, ifølge hvilken man ikke skal bruge Skattevurderingen, hvad man skal efter Lovforslaget her. Efter Lovforslaget bliver der altsaa kun een Vurdering til Grundskylds- og Jordrentesvarelse, og jeg mener, det er rigtigt, at Ministeren har taget dette Skridt. Vi har faaet en Højesteretsdom for, at der efter 4. Oktober-Loven skulde være to Vurderinger, og det har voldt Vurderingsraadene megen Kvalm og Ulejlighed.

Efter Lovforslaget skal der altsaa kun være een Vurdering, men nu kunde jeg ønske, at den højtærede Landbrugsminister vilde tage det næste Skridt og vilde gaa helt bort fra Grundskylden som bestemmende for Rentesvarelse og gaa over til, at der skal svares Rente af det Beløb, Jorden staaar Staten i. Saa vilde vi kun faa een Slags Jordbrugere, og saa vilde der være Lige-

stilling, ogsaa Ligestilling med Hensyn til kommunale Skatter. Thi det, det gælder om for mig, det er, at alle Landmænd er inde under de samme Kaar med Hensyn til Skatterne, men det er de ikke, hvis dette Lovforslag vedtages. Saa bliver der to Slags Landmænd, og der bliver ikke Ligestilling. De Landmænd, som skal svare Jordrente, er ikke interesseret i, at der bliver en høj Grundskyldsskat paa Jorden, de er snarere, modsat andre Landmænd, interesseret i, at der er en lav Jordskat; naar Skatten bliver høj paa Jorden, saa bliver Jorden billigere, og saa vil disse Jordbrugere, som faar Jord af Staten og skal svare en halv-aarlig Afgift i Jordrente, komme til at svare en lavere Jordrente. Derfor mener jeg, det er rigtigt — og det er det Princip, vi Konservative staaar paa —, at Jorden skal betales med det Beløb, Staten giver for den, og da der er saa lidt Forskel nu paa Jordens Værdi og Grundskylden, mener jeg, det var det rigtigste at gaa over til, at Køberen kommer til at betale det, som Staten har givet for Jorden, saa at vi blev fri for alle disse Forskelsprioriteter og periodiske Omvurderinger. Jeg har nu ikke noget stort Haab om, at den højtærede Landbrugsminister vil gaa ind paa mit Forslag, men det vilde have glædet mig, om det kunde have ladet sig gøre paa den Maade. Mit Parti er imidlertid villigt til at forhandle om Forslaget i et Udvalg.

Jeppesen (Drusebjerg): Jeg har med den største Interesse hørt Ordførerne for de to Oppositionspartier, og jeg maa sige, at jeg blev noget skuffet, fordi de to Ordførere slet ikke omtalte de Forslag, som deres respektive Partier har stillet i det andet høje Ting. Man fristes derfor til at tro, at disse Forslag er forladt, og at de, efter at de er blevet nedstemt i Folketinget, ikke vil se Dagens Lys her i Tinget. Hvis Sagen ligger saaledes, betragter jeg det som en Fordel. Jeg betragter det som en Fordel, for saa vidt som der da er saa meget større Sandsynlighed for at faa Lovforslaget gennemført, maaske i en lidt ændret Skikkelse, i dette høje Ting. Jeg lagde særlig Mærke til, at den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) slet ikke nævnte Spørgsmaalet om Forskelsprioriteten. Dette Emne er jo blevet stærkt drøftet, og det er indgaaende behandlet af den ærede socialdemokratiske Ordfører. Jeg for mit Vedkommende vil meget nødig kæmpe mod det, man kalder for Vejr møller, og Forskelsprioriteten er en saadan Vejr mølle, for saa vidt som den ikke opretholdes i dette høje Ting. Jeg kunde tænke mig, at